

підприємство, аудиторю необхідно перевірити наявність у підприємства ліцензії та строк її дії.

Потім перевіряється правильність заповнення звітності за формою та визначаються ті ділянки обліку, де аудиторський ризик найбільш значний, тобто де найбільша ймовірність помилок в обліку та звітності. Залежно від цього визначаються ті операції та активи, які повинні бути перевірені.

Процес аудиторської перевірки фінансової звітності не повинен зводитись лише до виконання встановлених стандартних аудиторських процедур. Аудитор повинен творчо та відповідально відноситись до своїх обов'язків, старатись постійно підвищувати свою кваліфікацію, дотримуватись діючих правил, норм міжнародних стандартів аудиту та Кодексу етики професійних бухгалтерів [2]. Якщо аудит фінансових результатів діяльності підприємства буде нерационально та неефективно побудований, то це зможе призвести до невиявлення викривлень, фальсифікацій у звітності, що надалі може негативно вплинути на прийняття управлінських рішень користувачів.

Наявність проблем аудиту фінансових результатів зумовлює необхідність підвищення уваги до рівня його якості та розробку нових комплексних підходів до їх вирішення, як на загальнодержавному рівні, так і на рівні кожного підприємства.

Список використаної літератури

1. Янок Д.А. Економічний зміст фінансових результатів діяльності підприємств. Актуальні проблеми економіки. № 11. 2010. С. 91-96.
2. Кодекс етики професійних бухгалтерів. URL: <http://www.iaf.kiev.ua/images/stories/library/standarts/kodeks-etiki.pdf>.

М. Матвій

УПРАВЛІННЯ НЕОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

В умовах розвитку економіки країни та в період кризи ускладнюється діяльність суб'єктів господарювання. Важлива роль в сучасних умовах надається необоротним активам так як вони становлять вагому частину майна суб'єктів господарювання. Для формування необоротних активів підприємства підприємства для формування необоротних активів усе більшою мірою використовують довгострокові та поточні зобов'язання, і як наслідок стають залежними від кредиторів. Не в змозі розраховуватись за зобов'язаннями вони втрачають фінансову стійкість та опиняються на межі банкрутства. [1]

Згідно з НП(с)БО №1 необоротні активи – це всі активи, що не є оборотними. Тоді як оборотні активи – гроші та їх еквіваленти, що не обмежені

у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи дванадцяти місяців з дати балансу. [2]

Існують наступні джерела формувань необоротних активів: власні та позикові. До власних джерел відносять: статутний капітал, амортизаційний фонд, резервний капітал, додатковий капітал, нерозподілений прибуток. Позикові – це ресурси, що знаходяться тимчасово в розпорядженні підприємства, і зокрема до них належать довгострокові та поточні зобов'язання. [3]

Для цілей бухгалтерського обліку необоротні активи поділені на певні види, такі як : основні засоби, нематеріальні активи, капітальні інвестиції, довгострокові фінансові інвестиції, довгострокові біологічні активи, відстрочені податкові активи, гудвіл, довгострокова дебіторська заборгованість, інші необоротні матеріальні активи.

Найбільшу частину необоротних активів підприємства складають основні засоби, адже вони забезпечують потужність виробничої діяльності підприємства. «Основні засоби» (далі — Положення (стандарт) 7) визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби, інші необоротні матеріальні активи та незавершені капітальні інвестиції у необоротні матеріальні активи (далі — основні засоби), а також розкриття інформації про них у фінансовій звітності. [4]

Забезпечення належного стану основних засобів важливий напрям діяльності підприємства так як основні засоби підлягають зносу як фізичному так і моральному. Фізичний знос основних засобів – втрата експлуатаційних якостей впродовж використання. Моральний знос – знецінення внаслідок науково-технічного прогресу. Відповідно при використанні застарілих основних засобів застосовується застарілий технологічний процес, що призводить до неконкурентно-спроможності продукції підприємства. Тому необхідно безперервне відновлення основних засобів

Роль інтелектуальної власності на етапі інноваційного розвитку практично не можливо переоцінити, адже сьогодні власність матеріальними активами не гарантує максимальність доходів. Збільшення числа компаній, працюючих у сфері високих технологій, свідчить про важливе значення для сучасної економіки нематеріальної складової виробничих необоротних активів. Але, попри свою важливість, нематеріальні активи важко вимірювальні, якщо взагалі піддаються виміру, та його справжнє значення суспільству залишається не зрозумілим.

Нематеріальні активи займають значну частку в загальній сумі капіталу підприємства. Від їх вартості та якості, технічного рівня, ефективності використання, багато в чому залежать кінцеві результати діяльності

підприємства: надання послуг, їх собівартість, прибуток та дохід, рентабельність та фінансове становище.

Облік нематеріальних активів підприємств є важливим питанням у періоді переходу до ринкових відносин. Від вирішення цієї проблеми залежить фінансовий стан підприємства, конкурентоспроможність продукції на ринку.

Отже, бухгалтерський облік нематеріальних та необоротних активів є однією з основних функцій управління підприємства. На нього покладено завдання з поліпшення інформаційного забезпечення управління та контроль за збереження активів, підвищення ефективності діяльності та зменшення ризику втрати коштів. Зменшення збитковості та підтримання фінансової стійкості можливе лише при створенні відповідної матеріально-технічної бази та її правильного управління.

Список використаної літератури

1. Добродій К. О. Оцінка формування необоротних активів підприємства / К. О. Добродій // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка» : науковий журнал. – Острог : Вид-во НУ«ОА», травень 2017. – № 4(32). – С. 35–38.
2. Електоний ресурс : <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Печенін Т. С. Економіка підприємства : навч. посібник / Т. С. Печенін. – Центр учбової літератури, 2013. – 350 с
4. Електоний ресурс: <https://online.dtkk.ua>

І. Панчук

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ВИТРАТ І ДОХОДІВ

Формування постіндустріального суспільства, поява нових господарських структур, розвиток міжнародних економічних зав'язків зумовлюють необхідність удосконалення обліку і контролю як складових частин формування економічної інформації, необхідної для управління на всіх рівнях. Сучасні методи господарювання вимагають від суб'єктів підприємницької діяльності довершених, конкретних і незмінних правил ведення фінансового обліку і звітності на підприємстві. А встановлення саме таких правил, в свою чергу – наукового аналітичного підходу, глибинних маркетингових досліджень, виваженої та далекоглядної кадрової політики.

У процесі побудови обліку на підприємстві необхідно чітко розмежувати питання організації обліку, формування облікової політики і вибори облікових